

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา (โทร. ๓๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/ ๙๕๖

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง เปิดเผยแพร่สงวนความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๑ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘

เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๑ เรื่อง บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๒.๔ GHz ผมมีข้อพิจารณาที่แตกต่างจากที่ประชุมเสียงข้างมาก ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๕.๑ ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ฯ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๕.๑

“๑. ผมเห็นชอบในหลักการเรื่องการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ตามกฎหมาย หากผู้ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่มีสิทธิในการใช้คลื่นดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนแล้ว ในกรณีนี้จึงต้องพิจารณาสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ว่ามีหรือไม่ เพียงใด อย่างไร

๒. จากข้อมูลที่สำนักงาน กสทช. ยืนยันคือ สิทธิการใช้คลื่นในแถบนี้เป็นสิทธิในการใช้เพื่อให้บริการตามโครงการโทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบท ในลักษณะใช้การเชื่อมต่อผ่านคลื่นความถี่แทนการเดินสาย โดยมีใช้เป็นผู้มีสิทธิใช้งานแต่เพียงผู้เดียว (Non Exclusive Right) และตัวอุปกรณ์ปลายทางคือเครื่องโทรศัพท์สาธารณะประจำที่ จึงมีลักษณะในการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการเชื่อมต่อสถานีวิทยุคมนาคมมิใช่การจัดสรรเพื่อให้บริการโทรคมนาคมทั่วไปดังเช่นบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ อีกทั้งมิใช่กรณีที่จะนำประกาศสำนักงาน กสทช. เรื่อง การขอเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือเพิ่มเติมเทคโนโลยีในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในส่วนของการเป็นกลางทางเทคโนโลยี (ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘) มาบังคับใช้ได้ ตามที่สำนักงาน กสทช. เสนอ ส่วนพื้นที่ในการใช้คลื่นความถี่นั้น เมื่อเป็นการจัดสรรตามโครงการโทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบท จึงชัดเจนว่า มิได้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานคร (ซึ่งมิใช่ทางไกล) และได้ครอบคลุมพื้นที่เขตเมืองในต่างจังหวัด แม้จะอ้างว่าใบอนุญาตการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้สิทธิในการบริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ทั่วประเทศ ก็เป็นคนละกรณีกับสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่านนี้ ดังนั้นจึงต้องแยกพิจารณาสิทธิทั้งสองส่วนออกจากกัน และหากสิทธิการใช้งานคลื่นความถี่ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มิได้ครอบคลุมถึงพื้นที่กรุงเทพมหานครและพื้นที่เขตเมืองแล้ว กสทช. ย่อมสามารถนำคลื่นความถี่ย่าน ๒.๔ GHz มาจัดสรรเพื่อให้บริการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๕ แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตเมืองต่างๆ ได้ โดยมีได้กระทบสิทธิการใช้งานเดิมของบริษัทฯ แต่อย่างใด

ทั้งนี้ ประเด็นข้อเท็จจริงเหล่านี้จำเป็นต้องมีการตรวจสอบให้แน่ชัด เนื่องจากหากสิทธิในคลื่นความถี่ย่านนี้มีได้เป็นของบริษัทฯ อย่างเต็มส่วน ครอบคลุมทั้งพื้นที่และประเภทบริการ การอนุมัติให้ปรับปรุงคลื่นความถี่ตามที่บริษัทฯ ร้องขอ จึงกระทำไม่ได้ เนื่องจากจะเป็นการขยายสิทธิในส่วนพื้นที่การใช้งานและรูปแบบการใช้คลื่นความถี่ ซึ่งย่อมจะเป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ต่อไปว่ามีใช้เพียงการเปลี่ยนเทคโนโลยี แต่เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการใช้คลื่นและขยายพื้นที่บริการได้ด้วย ซึ่งยังมิได้มีบรรทัดฐานทางกฎหมายอนุญาตให้กระทำได้อย่างใด

ดังนั้น ในขั้นนี้ ผมจึงเพียงเห็นชอบในหลักการของการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ว่า สามารถทำได้หากผู้ขอมีสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว แต่ในกรณีนี้ ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะให้ความเห็นชอบได้ และหากปรากฏว่า ผู้ขอมีสิทธิใช้คลื่นความถี่เพียงบางพื้นที่ หากจะปรับปรุงให้ใช้คลื่นความถี่ได้ในทุกพื้นที่ ควรมีการพิจารณาร่วมกับแนวทางการคืนคลื่นความถี่บางส่วนตามที่สำนักงาน กสทช. เสนอ เพื่อให้การใช้งานคลื่นความถี่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะอย่างแท้จริง

๓. นอกจากนี้ สำนักงาน กสทช. ยังมิได้มีการตรวจสอบว่าในความเป็นจริงยังมีการใช้งานคลื่นความถี่ในลักษณะเดิมอยู่หรือไม่ ในบริเวณใด ซึ่งหากไม่มีการใช้งานอยู่จริง ย่อมจะมีผลกลายเป็นการจัดสรรคลื่นใหม่ ซึ่งต้องมีกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้”